

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1119

av den 30 juni 2021

om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med det hot som klimatförändringarna utgör mot vår existens behöver ambitionsnivån höjas och fler klimatåtgärder vidtas av unionen och medlemsstaterna. Unionen har åtagit sig att trappa upp sina insatser för att bekämpa klimatförändringarna och nå resultat i fråga om genomförandet av det Parisavtal som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*Parisavtalet*) ⁽⁴⁾, med vägledning av dess principer och på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap, inom ramen för Parisavtalets långsiktiga temperaturmål.
- (2) I sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given* (*den europeiska gröna given*) lade kommissionen fram en ny tillväxtstrategi som ska ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten är frikopplad från resursförbrukningen. Den europeiska gröna given syftar också till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande mot miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt måste omställningen vara rättvis och inkluderande, och ingen ska komma på efterkälken.
- (3) I sin specialrapport 2018 om effekterna av en global uppvärmning på 1,5 °C över förindustriell nivå och relaterade banor för globala växthusgasutsläpp, i samband med kraftfullare globala åtgärder gällande klimatförändringshotet, hållbar utveckling och insatser för fattigdomsutrotning, föreskriver den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) en stark vetenskaplig grund för att bekämpa klimatförändringarna och visar på behovet av att snabbt intensifiera klimatåtgärderna och fortsätta omställningen till en klimatneutral ekonomi. Rapporten

⁽¹⁾ EUT C 364, 28.10.2020, s. 143 och EUT C 10, 11.1.2021, s. 69.

⁽²⁾ EUT C 324, 1.10.2020, s. 58.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2021.

⁽⁴⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

bekräftar att växthusgasutsläppen snabbt måste minskas och att klimatförändringarna måste begränsas till 1,5 °C, särskilt för att minska sannolikheten för extrema väderhändelser och tröskeffekter. Den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) har i sin globala utvärderingsrapport 2019 om biologisk mångfald och ekosystemtjänster visat att den biologiska mångfalden i världen utarmas och att klimatförändringarna är den tredje viktigaste orsaken till förlust av biologisk mångfald.

- (4) Det är nödvändigt med ett fast, långsiktigt mål för att bidra till ekonomisk och samhällig omvandling, sysselsättning av hög kvalitet, hållbar tillväxt och uppnående av Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, samt för att på ett jämlikt, socialt balanserat, rättvist och kostnadseffektivt sätt uppnå det långsiktiga temperaturmål som fastställdes i Parisavtalet.
- (5) Det är nödvändigt att ta itu med de växande klimatrelaterade hälsoriskerna, inbegripet oftare förekommande och intensivare värmeböljor, skogsbränder och översvämningar, hot mot både säkerheten och försörjningstryggheten i fråga om livsmedel och vatten samt uppkomst och spridning av infektionssjukdomar. Såsom kommissionen angav i sitt meddelande av den 24 februari 2021 med titeln *Att bygga upp ett klimatreliant Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning* har den inrättat ett europeiskt klimat- och hälsoobservatorium inom ramen för den europeiska klimatanpassningsplattformen Climate-Adapt för att bättre förstå, förutse och minimera hälsohoten från klimatförändringarna.
- (6) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 37, som syftar till att främja integreringen av en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet i unionens politik i enlighet med principen om hållbar utveckling.
- (7) Klimatåtgärder bör innebära en möjlighet för alla ekonomiska sektorer i unionen att bidra till att säkerställa industriellt ledarskap inom global innovation. Med unionens regelverk och industrins insatser som drivkrafter är det möjligt att frikoppla ekonomisk tillväxt från utsläpp av växthusgaser. Till exempel minskade unionens utsläpp av växthusgaser med 24 % mellan 1990 och 2019, samtidigt som ekonomin växte med 60 % under samma period. Utan att det påverkar bindande lagstiftning och andra initiativ antagna på unionsnivå bör alla ekonomiska sektorer – inbegripet energi-, industri-, transport-, värme- och kyl-, byggnads-, jordbruks- och avfallssektorn samt sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, oavsett om de sektorerna omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (*EU:s utsläppshandelssystem*) eller inte – spela en roll när det gäller att bidra till uppnåendet av klimatneutralitet i unionen senast 2050. För att göra alla ekonomiska aktörer mer delaktiga bör kommissionen underlätta sektorsspecifika klimatdialoger och partnerskap genom att sammanföra de viktigaste berörda aktörerna på ett inkluderande och representativt sätt i syfte att uppmuntra sektorerna att själva upprätta vägledande frivilliga färdplaner och planera sin omställning i riktning mot att uppnå unionens klimatneutralitetsmål senast 2050. Sådana färdplaner skulle kunna lämna ett värdefullt bidrag genom att hjälpa sektorerna att planera de nödvändiga investeringarna för omställningen till en klimatneutral ekonomi och skulle även kunna användas till att stärka sektorernas delaktighet i arbetet med klimatneutrala lösningar. Sådana färdplaner skulle även kunna komplettera befintliga initiativ, inbegripet den europeiska batterialliansen och den europeiska alliansen för ren väg, som främjar industrisamarbete i omställningen till klimatneutralitet.
- (8) Parisavtalet fastställer ett långsiktigt temperaturmål i artikel 2.1 a och syftar till att stärka de globala insatserna mot klimatförändringshotet genom att stärka förmågan till anpassning till klimatförändringarnas skadliga effekter i enlighet med vad som fastställs i artikel 2.1 b och genom att göra finansiella flöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatmässigt motståndskraftig utveckling i enlighet med vad som fastställs i artikel 2.1 c. Som den övergripande ramen för unionens bidrag till Parisavtalet bör denna förordning säkerställa att såväl unionen som medlemsstaterna bidrar till de globala åtgärder mot klimatförändringarna som avses i Parisavtalet.

- (9) Unionens och medlemsstaters klimatåtgärder syftar till att skydda jorden och människorna, välfärden, välståndet, ekonomin, hälsan, livsmedelssystemen, ekosystemens integritet och den biologiska mångfalden mot hotet från klimatförändringarna, inom ramen för Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling och med sikte på att uppnå målen i Parisavtalet, samt till att maximera välståndet inom planetens gränser och stärka samhällets motståndskraft mot klimatförändringar och minska dess sårbarhet. Mot bakgrund av detta bör unionens och medlemsstaternas åtgärder vägledas av försiktighetsprincipen och principen om att *förorenaren betalar*, som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och bör även beakta energionionens princip om *energieffektivitet först* och den europeiska gröna givenens princip om att *inte vålla skada*.
- (10) För att uppnå klimatneutralitet bör det krävas ett bidrag från alla de ekonomiska sektorer för vilka utsläpp eller upptag av växthusgaser regleras i unionsrätten.
- (11) Med tanke på energiproduktionens och energianvändningens betydelse för nivån för växthusgasutsläppen är det angeläget att säkerställa en omställning till ett säkert, hållbart energisystem med överkomliga priser och försörjningstrygghet, som vilar på införande av förnybara energikällor, en välfungerande inre energimarknad och förbättring av energieffektiviteten och som samtidigt minskar energifattigdomen. Digital omvandling, teknisk innovation samt forskning och utveckling är också viktiga för att ge draghjälp på vägen mot klimatneutralitetsmålet.
- (12) Unionen har upprättat ett regelverk för att uppnå 2030-målet för minskade växthusgasutsläpp, som överenskomts 2014 innan Parisavtalet trädde i kraft. Den lagstiftning som ska bidra till att uppfylla målet utgörs bland annat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽⁵⁾, som inrättar EU:s utsläppshandelssystem, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842⁽⁶⁾, som inför nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen senast 2030, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841⁽⁷⁾, genom vilken medlemsstaterna åläggs att balansera utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.
- (13) EU:s utsläppshandelssystem är en hörnsten i unionens klimatpolitik och utgör dess viktigaste verktyg för att minska växthusgasutsläpp på ett kostnadseffektivt sätt.
- (14) Kommissionen lade i sitt meddelande av den 28 november 2018 med titeln *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* fram en vision för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser i unionen senast 2050 genom en socialt rättvis och kostnadseffektiv omställning.
- (15) Genom paketet om ren energi för alla i EU av den 30 november 2016 har unionen arbetat med en ambitiös agenda för minskade koldioxidutsläpp, särskilt genom att skapa en robust energionion, som inkluderar målen för 2030 för energieffektivitet och användning av förnybar energi i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU⁽⁸⁾ och (EU) 2018/2001⁽⁹⁾, och genom att skärpa relevant lagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU⁽¹⁰⁾.
- (16) Unionen är en global ledare i omställningen till klimatneutralitet och fast besluten att bidra till att höja den globala ambitionsnivån och att stärka de globala insatserna mot klimatförändringar med alla medel som står till dess förfogande, inbegripet klimatdiplomati.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (17) Unionen bör fortsätta sitt klimatarbete och sitt internationella klimatledarskap efter 2050 för att skydda människorna och jorden mot hotet från farliga klimatförändringar, med sikte på det långsiktiga temperaturmål som fastställs i Parisavtalet och i enlighet med vetenskapliga bedömningar från IPCC, IPBES och det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar liksom bedömningar från andra internationella organ.
- (18) Risken för koldioxidläckage kvarstår när det gäller de internationella partner som inte har samma klimatskyddsstandarder som unionen. Kommissionen har därför för avsikt att föreslå en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna för utvalda sektorer i syfte att minska riskerna på ett sätt som är förenligt med Världshandelsorganisationens bestämmelser. Vidare är det viktigt att bibehålla ändamålsenliga politiska incitament till stöd för tekniska lösningar och innovationer som möjliggör omställningen till en konkurrenskraftig klimatneutral unionsekonomi och att samtidigt erbjuda investeringssäkerhet.
- (19) I sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given begärde Europaparlamentet att den nödvändiga omställningen till ett klimatneutralt samhälle ska vara slutförd senast 2050 och att detta ska bli en europeisk framgångssaga, och i sin resolution av den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget utlyste Europaparlamentet ett klimat- och miljönödläge. Parlamentet har även vid upprepade tillfällen uppmanat unionen att höja sitt klimatmål för 2030 och begärt att det höjda målet ska ingå i denna förordning. I sina slutsatser av den 12 december 2019 enades Europeiska rådet om målsättningen att i överensstämmelse med målen i Parisavtalet uppnå ett klimatneutralt EU senast 2050, samtidigt som det uttryckte sin medvetenhet om att det måste upprättas ett stödjande ramverk som gynnar alla medlemsstater och inbegriper adekvata instrument, incitament, stödåtgärder och investeringar för att säkerställa en kostnadseffektiv, rättfärdig samt socialt balanserad och rättvis omställning, med beaktande av olika nationella omständigheter i fråga om utgångspunkter. Europeiska rådet konstaterade också att omställningen kommer att kräva betydande offentliga och privata investeringar. Den 6 mars 2020 lade unionen fram sin långsiktiga strategi för utveckling mot låga växthusgasutsläpp och den 17 december 2020 sitt nationellt fastställda bidrag till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), efter att de antagits av rådet.
- (20) Unionen bör sträva efter att uppnå en balans i hela ekonomin mellan antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av växthusgaser inom unionen senast 2050 och, enligt vad som är lämpligt, uppnå negativa utsläpp därefter. Det målet bör omfatta växthusgasutsläpp och växthusgasupptag i hela unionen som regleras i unionsrätten. Det bör vara möjligt att vidta åtgärder med avseende på sådana utsläpp och upptag i samband med en översyn av relevant klimat- och energilagstiftning. Sänkor inbegriper naturliga och tekniska lösningar, såsom rapporteras i unionens växthusgasinventeringar till UNFCCC. Lösningar som grundar sig på teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) och avskiljning och användning av koldioxid (CCU) kan spela en roll vid minskningen av växthusgasutsläpp, särskilt när det gäller att minska processutsläppen inom industrin, för de medlemsstater som väljer denna teknik. Det unionsomfattande klimatneutralitetsmålet 2050 bör eftersträvas av alla medlemsstater gemensamt, och medlemsstater, Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt att uppnå detta mål. Av dessa åtgärder kommer unionsåtgärder att utgöra en viktig del för att uppnå målet.
- (21) I sina slutsatser av den 8 och 9 mars 2007 och av den 23 och 24 oktober 2014 godkände Europeiska rådet unionens mål för minskade växthusgasutsläpp för 2020 respektive ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030. Bestämmelserna i denna förordning om fastställande av unionens klimatmål för 2040 påverkar inte Europeiska rådets roll enligt fördragen, när det gäller att bestämma unionens allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar för utvecklingen av unionens klimatpolitik.
- (22) Kolsänkor spelar en väsentlig roll i omställningen till klimatneutralitet i unionen, och särskilt jordbruks-, skogsbruks- och markanvändningssektorerna lämnar ett viktigt bidrag i det sammanhanget. I sitt meddelande av den 20 maj 2020 med titeln *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* tillkännager kommissionen att den kommer att främja en ny grön affärsmodell för att belöna markförvaltare för minskningar av växthusgasutsläppen och upptag av koldioxid i det kommande initiativet för koldioxidlagring. I sitt meddelande av den 11 mars 2020 med titeln *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt*

Europa har kommissionen dessutom åtagit sig att utveckla ett regelramverk för certifiering av upptag av koldioxid som bygger på en robust och transparent koldioxidredovisning för att övervaka och kontrollera riktigheten hos rapporterade mängder upptag av koldioxid, samtidigt som det säkerställs att det inte finns några negativa konsekvenser för miljön, särskilt den biologiska mångfalden, eller för folkhälsan eller de sociala eller ekonomiska målen.

- (23) Återställandet av ekosystem skulle bidra till bevarandet, förvaltningen och förstärkningen av naturliga sankor och främja biologisk mångfald, samtidigt som klimatförändringarna bekämpas. Skogarnas "tredubbla roll", det vill säga, som kolsänkor, kollager och ersättning för kol, bidrar dessutom till minskade växthusgaser i atmosfären och säkerställer samtidigt att skogarna kan fortsätta att växa och erbjuda många andra tjänster.
- (24) Vetenskaplig sakkunskap och bästa tillgängliga aktuella evidens, tillsammans med saklig och öppet redovisad information om klimatförändringarna, är absolut nödvändigt och måste underbygga unionens klimatåtgärder och insatser för att nå klimatneutralitet senast 2050. Ett europeiskt vetenskapligt rådgivande organ för klimatförändringar (*det rådgivande organet*) bör inrättas för att fungera som referenspunkt för vetenskaplig kunskap om klimatförändringar i kraft av sitt oberoende och sin vetenskapliga och tekniska sakkunskap. Det rådgivande organet bör komplettera Europeiska miljöbyråns (EEA) arbete och samtidigt vara oberoende i fullgörandet av sina uppgifter. Dess uppdrag bör inte överlappa IPCC:s uppdrag på internationell nivå. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009⁽¹⁾ bör därför ändras i syfte att inrätta det rådgivande organet. Nationella klimatrådgivningsorgan kan spela en viktig roll för att, bland annat, ge vetenskapliga expertråd om klimatpolitiken till relevanta nationella myndigheter enligt vad som föreskrivs av den berörda medlemsstaten i de medlemsstater där sådana organ finns. Medlemsstater som ännu inte har inrättat något nationellt klimatrådgivningsorgan uppmanas därför att göra det.
- (25) Omställningen till klimatneutralitet kräver förändringar inom samtliga politikområden och gemensamma insatser inom alla sektorer i ekonomin och samhället, vilket framhålls i den europeiska gröna given. I sina slutsatser av den 12 december 2019 konstaterade Europeiska rådet också att all relevant unionslagstiftning och unionspolitik måste vara förenlig med och bidra till uppfyllandet av klimatneutralitetsmålet, samtidigt som hänsyn tas till lika villkor, och uppmanade kommissionen att undersöka huruvida detta kräver en anpassning av de gällande bestämmelserna.
- (26) Såsom angivits i den europeiska gröna given bedömde kommissionen unionens 2030-mål för minskning av växthusgasutsläppen i sitt meddelande av den 17 september 2020 med titeln *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*. Kommissionen gjorde det på grundval av en heltäckande konsekvensbedömning och med beaktande av sin analys av de integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnats in i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁽²⁾. Mot bakgrund av klimatneutralitetsmålet för 2050 bör utsläppen av växthusgaser minskas och upptagen förbättras senast 2030, så att nettoutsläppen av växthusgaser, det vill säga utsläpp efter avdraget för upptag, minskar med minst 55 % i hela ekonomin och inom unionen fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Europeiska rådet ställde sig bakom det målet i sina slutsatser av den 10 och 11 december 2020. Det gav också inledande vägledning om målets genomförande. Det nya klimatmålet för unionen för 2030 är ett senare mål med avseende på tillämpningen av artikel 2.11 i förordning (EU) 2018/1999 och ersätter därför det unionsomfattande mål för växthusgasutsläpp för 2030 som anges i den punkten. Dessutom bör kommissionen senast den 30 juni 2021 bedöma hur den unionslagstiftning som är relevant för att uppnå unionens klimatmål för 2030 skulle behöva ändras för att uppnå dessa nettoutsläppminskningar. Med hänsyn till detta har kommissionen aviserat en översyn av den relevanta klimat- och energilagstiftning som kommer att antas genom ett paket som bland annat omfattar förnybara energikällor, energieffektivitet, markanvändning, energibesiktning, normer för koldioxidutsläpp för nya lätta motorfordon, ansvarsfördelning och EU:s utsläppshandelssystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 av den 23 april 2009 om Europeiska miljöbyråns och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EUT L 126, 21.5.2009, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

Kommissionen har för avsikt att bedöma konsekvenserna av ytterligare unionsåtgärder som kan komplettera befintliga åtgärder, såsom marknadsbaserade åtgärder som inbegriper en stark solidaritetsmekanism.

- (27) Enligt kommissionens bedömningar resulterar de befintliga åtagandena enligt artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 i en nettokolsänka på 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2030. För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till 2030 är det lämpligt att begränsa nettoupptagens bidrag till unionens klimatmål för 2030 till den nivån. Detta påverkar inte översynen av relevant unionslagstiftning för att målet ska kunna uppnås.
- (28) Utgifterna inom ramen för unionens budget och Europeiska unionens återhämtningsinstrument, inrättat genom rådets förordning (EU) 2020/2094 ⁽¹³⁾, bidrar till klimatmålen genom att minst 30 % av det totala utgiftsbeloppet avsätts till stöd för klimatmålen på grundval av en ändamålsenlig metod och i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning.
- (29) Mot bakgrund av målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och med tanke på de internationella åtagandena enligt Parisavtalet krävs det fortsatta insatser för att säkra utfasningen av energisubventioner som är oförenliga med det målet, särskilt till fossila bränslen, utan att detta påverkar insatserna för att minska energifattigdomen.
- (30) För att situationen ska vara förutsägbar för alla ekonomiska aktörer, inbegripet företag, arbetstagare, investerare och konsumenter, och för att de ska känna förtroende, och för att säkerställa en gradvis minskning av växthusgasutsläppen över tid och se till att omställningen till klimatneutralitet är oåterkallelig, bör kommissionen, när så är lämpligt, föreslå ett mellanliggande klimatmål för unionen för 2040 senast sex månader efter den första globala översyn som genomförts enligt Parisavtalet. Kommissionen kan lägga fram förslag om en översyn av det mellanliggande målet, med beaktande av resultaten från bedömningarna av unionens framsteg och åtgärder och av nationella åtgärder liksom resultaten från den globala översynen och den internationella utvecklingen, inbegripet i fråga om gemensamma tidsramar för nationellt fastställda bidrag. Som ett sätt att öka insynen och ansvarsutkrävandet i unionens klimatpolitik bör kommissionen, när den lägger fram sitt lagstiftningsförslag om unionens klimatmål för 2040, offentliggöra unionens beräknade vägledande växthusgasbudget för perioden 2030–2050, definierad som den totala vägledande volymen av nettoväxthusgasutsläpp som förväntas under den perioden utan att äventyra unionens åtaganden enligt Parisavtalet, samt metoden bakom den vägledande budgeten.
- (31) Anpassning är en viktig del av de långsiktiga globala åtgärderna i samband med klimatförändringarna. Klimatförändringarna skadliga effekter kan möjligen överstiga medlemsstaternas anpassningsförmåga. Medlemsstaterna och unionen bör därför öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna, i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet, samt maximera sidovinsterna i samband med annan politik och lagstiftning. Kommissionen bör anta en unionsstrategi för anpassning till klimatförändringarna i överensstämmelse med Parisavtalet. Medlemsstaterna bör anta heltäckande nationella anpassningsstrategier och anpassningsplaner på grundval av robusta klimatförändrings- och sårbarhetsanalyser, framstegsbedömningar och indikatorer och med vägledning av bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens. Unionen bör sträva efter att skapa ett gynnsamt regelverk för nationella styrmedel och åtgärder som medlemsstaterna inför i syfte att anpassa sig till klimatförändringarna. En förbättring av motståndskraften och anpassningsförmågan gentemot klimatförändringarna kräver gemensamma ansträngningar av alla sektorer i ekonomin och samhället samt politisk samstämmighet och konsekvens i all relevant lagstiftning och politik.
- (32) Ekosystem, människor och ekonomier i unionens alla regioner kommer att påverkas starkt av klimatförändringarna, genom till exempel extrem värme, översvämningar, torka, vattenbrist, stigande havsnivåer, smältande glaciärer, skogsbränder, stormfällan och förluster inom jordbruket. Den senaste tidens extrema händelser har redan haft stor inverkan på ekosystemen, och därmed på skogs- och jordbruksmarkens förmåga att binda och lagra koldioxid. En ökad anpassningsförmåga och motståndskraft, med beaktande av Förenta nationernas mål för hållbar utveckling,

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

bidrar till att minska klimatförändringarnas inverkan, hantera oundviklig inverkan på ett socialt balanserat sätt och förbättra levnadsvillkoren i drabbade områden. Att i ett tidigt skede förbereda för sådana effekter är kostnadseffektivt och kan även medföra väsentliga sidovinster för ekosystemen, hälsan och ekonomin. I synnerhet naturbaserade lösningar kan ha en positiv inverkan på begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt på skyddet av biologisk mångfald.

- (33) De relevanta program som inrättats genom den fleråriga budgetramen föreskriver en projektgranskning för att säkerställa att projekten är motståndskraftiga mot klimatförändringarnas potentiella skadliga verkningar genom en sårbarhets- och riskbedömning ur klimatperspektiv, inklusive relevanta anpassningsåtgärder, och att de integrerar kostnaderna för växthusgasutsläpp och de positiva effekterna av begränsningsåtgärder i kostnads-nyttoanalysen. Detta bidrar till att klimatrelaterade risker liksom bedömningar av sårbarhet för och anpassning till klimatförändringar kan integreras i investerings- och planeringsbeslut inom ramen för unionens budget.
- (34) När de vidtar relevanta åtgärder på unionsnivå och nationell nivå för att uppnå klimatneutralitetsmålet bör medlemsstaterna samt Europaparlamentet, rådet och kommissionen bland annat beakta följande: klimatneutralitetsomställningens bidrag till folkhälsan, miljökvaliteten, medborgarnas välbefinnande, samhällets välbefinnande, sysselsättningen och ekonomins konkurrenskraft; energiomställningen, tryggare energiförsörjning och bekämpandet av energifattigdom; trygg livsmedelsförsörjning till överkomliga priser; utveckling av hållbara och smarta mobilitets- och transportsystem; rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna mot bakgrund av deras ekonomiska möjligheter, nationella förhållanden, till exempel öars särdrag, och behovet av konvergens över tid; behovet av att göra omställningen rättvis och socialt jämlik genom lämpliga utbildningsprogram; bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, särskilt rön som rapporteras av IPCC; behovet av att integrera klimatrelaterade risker i investerings- och planeringsbeslut; kostnadseffektivitet och teknikneutralitet för att uppnå minskningar och upptag av växthusgaser samt ökad motståndskraft, och ökad miljöintegritet och ambitionsnivå över tid.
- (35) Såsom angavs i den europeiska gröna given antog kommissionen den 9 december 2020 ett meddelande med titeln *Strategi för hållbar och smart mobilitet – att sätta EU-transporterna på rätt spår för framtiden*. Strategin innehåller en färdplan för en hållbar och smart framtid för europeiska transporter, med en handlingsplan för målet att minska transportsektorns utsläpp med 90 % senast 2050.
- (36) För att säkerställa att unionen och medlemsstaterna är på rätt spår mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och går framåt med anpassning bör kommissionen regelbundet bedöma framstegen på grundval av information som anges i denna förordning, inbegripet information som lämnats in och rapporterats enligt förordning (EU) 2018/1999. För att göra det möjligt att i tid förbereda för den globala översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet bör slutsatserna av denna bedömning offentliggöras senast den 30 september vart femte år från och med 2023. Detta innebär att rapporterna enligt artiklarna 29.5 och 35 i den förordningen och, under de tillämpliga åren, de tillhörande rapporterna enligt artiklarna 29.1 och 32 i den förordningen bör läggas fram för Europaparlamentet och rådet tillsammans med slutsatserna av den bedömningen. Om medlemsstaternas gemensamma framsteg med uppnåendet av klimatneutralitetsmålet eller med klimatanpassningsarbetet inte är tillräckliga eller om unionsåtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller otillräckliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften eller minska sårbarheten, bör kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen. Kommissionen bör också regelbundet bedöma relevanta nationella åtgärder och utfärda rekommendationer om den anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller är otillräckliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna.
- (37) Kommissionen bör säkerställa en robust och objektiv bedömning som bygger på de senaste vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska rönen, och där ett brett spektrum av oberoende sakkunskap representeras, och grunda sin bedömning på relevant information, inbegripet uppgifter som lämnats och rapporterats av medlemsstaterna, rapporter från EEA, det rådgivande organet och kommissionens gemensamma forskningscentrum, bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, inbegripet de senaste rapporterna från IPCC, IPBES och andra internationella organ samt jordobservationsdata från det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus. Kommissionen bör vidare grunda sina bedömningar på en vägledande linjär utvecklingsbana som kopplar samman unionens klimatmål för 2030 och för 2040, när dessa antas, och unionens klimatneutralitetsmål och som fungerar som ett vägledande verktyg för uppskattning och utvärdering av de gemensamma framstegen mot att uppnå

unionens klimatneutralitetsmål. Den vägledande linjära utvecklingsbanan påverkar inte något beslut om fastställande av unionens klimatmål för 2040. Med tanke på att kommissionen har åtagit sig att undersöka hur EU:s taxonomi kan användas av den offentliga sektorn inom ramen för den europeiska gröna given, bör detta omfatta information om miljömässigt hållbara investeringar, från unionen eller från medlemsstaterna, som överensstämmer med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽¹⁴⁾, när sådan information blir tillgänglig. Kommissionen bör använda europeisk och global statistik och data om sådana finns att tillgå och använda sig av expertgranskning. EEA bör bistå kommissionen när så är lämpligt och i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

- (38) Eftersom medborgare och lokalsamhällen spelar en viktig roll när det gäller att driva på omställningen till klimatneutralitet bör ett starkt allmänt och socialt engagemang för klimatåtgärder både uppmuntras och underlättas på alla nivåer, bland annat nationell, regional och lokal, i en inkluderande och tillgänglig process. Kommissionen bör därför samverka med alla delar av samhället, däribland berörda aktörer som representerar olika sektorer av ekonomin, för att stärka deras ställning och möjligheter i arbetet för ett klimatneutralt och klimatrelient samhälle, bland annat genom den europeiska klimatpakten.
- (39) I enlighet med kommissionens åtagande i fråga om principerna om bättre lagstiftning bör det strävas efter samstämmighet mellan unionens olika instrument för minskning av växthusgasutsläpp. Systemet för att mäta framstegen mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och bedöma om vidtagna åtgärder är förenliga med det målet bör bygga på och vara förenligt med den styrningsram som fastställs i förordning (EU) 2018/1999, med beaktande av energiunionens alla fem dimensioner. I synnerhet bör systemet för regelbunden rapportering och ordningsföljden för kommissionens bedömning och åtgärder på grundval av rapporteringen anpassas till kraven på medlemsstaterna att överlämna information och rapporter i förordning (EU) 2018/1999. Förordning (EU) 2018/1999 bör därför ändras så att klimatneutralitetsmålet inkluderas i de relevanta bestämmelserna.
- (40) Klimatförändringarna är till sin natur en gränsöverskridande utmaning, och det behövs samordnade åtgärder på unionsnivå som på ett effektivt sätt kompletterar och stärker den nationella politiken. Eftersom målet för denna förordning – att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

Denna förordning fastställer en ram för den oåterkalleliga och gradvisa minskning av antropogena växthusgasutsläpp från källor och den förbättring av upptag i sänkor som regleras i unionsrätten.

Denna förordning fastställer ett bindande mål om klimatneutralitet i unionen senast 2050 med sikte på att uppnå det långsiktiga temperaturmål som anges i artikel 2.1 a i Parisavtalet, och skapar en ram för att göra framsteg mot det globala anpassningsmål som fastställs i artikel 7 i Parisavtalet. Denna förordning fastställer också ett bindande mål för unionen om en inhemsk nettominskning av växthusgasutsläppen till 2030.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

Denna förordning är tillämplig på antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av de växthusgaser som förtecknas i del 2 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 2

Klimatneutralitetsmål

1. Växthusgasutsläpp och växthusgasupptag i hela unionen som regleras i unionsrätten ska vara i balans inom unionen senast 2050 så att utsläppen vid den tidpunkten minskar till netto noll, och unionen ska sträva efter att uppnå negativa utsläpp därefter.
2. Relevanta unionsinstitutioner och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå för att möjliggöra ett gemensamt uppnående av det klimatneutralitetsmål som anges i punkt 1, med beaktande av vikten av att främja såväl rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna som kostnadseffektivitet när det gäller att uppnå detta mål.

Artikel 3

Vetenskaplig rådgivning om klimatförändringar

1. Det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, inrättat enligt artikel 10a i förordning (EG) nr 401/2009 (*det rådgivande organet*), ska i kraft av sitt oberoende och sin vetenskapliga och tekniska sakkunskap fungera som en referenspunkt för unionen i fråga om vetenskaplig kunskap om klimatförändringar.
2. Det rådgivande organets uppgifter ska omfatta följande:
 - a) Beakta de senaste vetenskapliga rönen i IPCC:s rapporter och vetenskapliga klimatdata, särskilt när det gäller information av relevans för unionen.
 - b) Tillhandahålla vetenskaplig rådgivning och utfärda rapporter om befintliga och föreslagna unionsåtgärder, klimatmål och vägledande växthusgasbudgetar och om deras förenlighet med målen för denna förordning och med unionens internationella åtaganden enligt Parisavtalet.
 - c) Bidra till utbyte av oberoende vetenskaplig kunskap inom modellering, övervakning, lovande forskning och innovation som bidrar till att minska utsläppen eller öka upptagen.
 - d) Identifiera nödvändiga åtgärder och möjligheter för att unionens klimatmål ska uppnås.
 - e) Öka medvetenheten om klimatförändringar och deras konsekvenser samt stimulera dialog och samarbete mellan vetenskapliga organ inom unionen, som komplement till befintligt arbete och befintliga insatser.
3. Det rådgivande organet ska i sitt arbete vägledas av bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, däribland de senaste rapporterna från IPCC, IPBES och andra internationella organ. Den ska arbeta med fullständig öppenhet och göra sina rapporter allmänt tillgängliga. Den får i förekommande fall beakta arbetet i de nationella klimatrådgivningsorgan som avses i punkt 4.
4. För att stärka vetenskapens roll i klimatpolitiken uppmanas varje medlemsstat att inrätta ett nationellt klimatrådgivningsorgan med ansvar för att ge vetenskaplig expertrådgivning om klimatpolitiken till relevanta nationella myndigheter enligt vad som föreskrivs av den berörda medlemsstaten. Om en medlemsstat beslutar att inrätta ett sådant rådgivningsorgan ska den informera EEA om detta.

Artikel 4

Mellanliggande unionsklimatmål

1. För att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 ska det bindande klimatmålet för unionen för 2030 vara en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030.

Vid genomförandet av målet enligt första stycket ska de relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna prioritera snabba och förutsägbara utsläppsminskningar och samtidigt förbättra upptagen i naturliga sänkor.

För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till och med 2030 ska vid tillämpningen av denna förordning, utan att det påverkar den översyn av unionslagstiftningen som avses i punkt 2, nettoupptagens bidrag till unionens klimatmål för 2030 begränsas till 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter. För att förbättra unionens kolsänka i överensstämmelse med målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 ska unionen sträva efter att uppnå en större volym på sin nettokolsänka 2030.

2. Senast den 30 juni 2021 ska kommissionen se över relevant unionslagstiftning för att göra det möjligt att uppnå målet i punkt 1 i den här artikeln och det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1, och överväga nödvändiga åtgärder, däribland antagande av lagstiftningsförslag, i enlighet med fördragen.

Inom ramen för den översyn som avses i första stycket och framtida översyner ska kommissionen särskilt bedöma om adekvata instrument och incitament för att mobilisera de investeringar som behövs finns tillgängliga inom ramen för unionsrätten, och föreslå nödvändiga åtgärder.

Från det att lagstiftningsförslagen har antagits av kommissionen ska kommissionen övervaka lagstiftningsförfarandena för de olika förslagen och får rapportera till Europaparlamentet och rådet om huruvida det förväntade resultatet av de lagstiftningsförfarandena tillsammans skulle uppnå det mål som anges i punkt 1. Om det förväntade resultatet inte skulle vara i linje med det mål som anges i punkt 1 får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder, bland annat anta lagstiftningsförslag, i enlighet med fördragen.

3. I syfte att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i denna förordning ska ett unionsomfattande klimatmål för 2040 fastställas. I det syftet ska kommissionen, senast sex månader från den första globala översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet, om det är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag, baserat på en ingående konsekvensbedömning, i syfte att ändra denna förordning så att den inbegriper unionens klimatmål för 2040, med beaktande av slutsatserna av de bedömningar som avses i artiklarna 6 och 7 i denna förordning och resultaten från den globala översynen.

4. När kommissionen lägger fram sitt lagstiftningsförslag om unionens klimatmål för 2040 enligt punkt 3 ska den samtidigt i en separat rapport offentliggöra unionens beräknade vägledande växthusgasbudget för perioden 2030–2050, definierad som den totala vägledande volymen av nettoväxthusgasutsläpp (uttryckt i koldioxidekvivalenter och med separat information om utsläpp och upptag) som förväntas under den perioden utan att äventyra unionens åtaganden enligt Parisavtalet. Unionens beräknade vägledande växthusgasbudget ska baseras på bästa tillgängliga vetenskap och beakta rådgivningen från det rådgivande organet samt relevant unionslagstiftning om genomförande av unionens klimatmål för 2030, om sådan är antagen. Kommissionen ska även offentliggöra metoden bakom unionens beräknade vägledande växthusgasbudget.

5. När kommissionen föreslår unionens klimatmål för 2040 i enlighet med punkt 3 ska den beakta följande:

- a) Bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, inbegripet de senaste rapporterna från IPCC och det rådgivande organet.
- b) De sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna, inbegripet kostnaderna för uteblivna åtgärder.
- c) Behovet av att säkerställa en rättvis och socialt jämlik omställning för alla.
- d) Kostnadseffektivitet och ekonomisk effektivitet.
- e) Konkurrenskraften hos unionens ekonomi, särskilt bland små och medelstora företag och de sektorer som är mest utsatta för koldioxidläckage.
- f) Bästa tillgängliga teknik som är kostnadseffektiv, säker och skalbar.
- g) Energieffektivitet och principen om *energieffektivitet först*, överkomliga energipriser och försörjningstrygghet.
- h) Rättsvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna.
- i) Behovet av att säkerställa miljöeffektivitet och höjd ambitionsnivå över tid.

- j) Behovet av att bevara, förvalta och förbättra naturliga sankor på lång sikt samt skydda och återställa den biologiska mångfalden.
 - k) Investeringsbehov och investeringsmöjligheter.
 - l) Internationell utveckling och internationella insatser som gjorts för att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och det slutliga målet i UNFCCC.
 - m) Befintlig information om unionens beräknade vägledande växthusgasbudget för perioden 2030–2050 enligt punkt 4.
6. Inom sex månader från den andra globala översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet får kommissionen föreslå en översyn av unionens klimatmål för 2040 i enlighet med artikel 11 i denna förordning.
7. Bestämmelserna i denna artikel ska ses över mot bakgrund av internationell utveckling och internationella insatser som görs för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål, inbegripet resultaten av internationella diskussioner om gemensamma tidsramar för nationellt fastställda bidrag.

Artikel 5

Anpassning till klimatförändringarna

1. Relevanta unionsinstitutioner och medlemsstaterna ska säkerställa löpande framsteg med att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet.
2. Kommissionen ska anta en unionsstrategi för anpassning till klimatförändringarna i linje med Parisavtalet och regelbundet se över den i samband med den översyn som föreskrivs i artikel 6.2 b i denna förordning.
3. Relevanta unionsinstitutioner och medlemsstaterna ska också säkerställa att anpassningspolitiken i unionen och i medlemsstater är enhetlig och ömsesidigt stödande, ger sidovinst för sektorspolitiken och leder till att anpassning till klimatförändringarna integreras bättre och på ett konsekvent sätt inom alla politikområden, inbegripet relevant politik och relevanta åtgärder på det socioekonomiska området och miljöområdet, samt inom ramen för unionens yttre åtgärder. De ska särskilt inrikta sig på de mest sårbara och drabbade befolkningsgrupperna och sektorerna och kartlägga brister härvidlag i samråd med det civila samhället.
4. Medlemsstaterna ska anta och genomföra nationella anpassningsstrategier och anpassningsplaner, med beaktande av unionsstrategin för anpassning till klimatförändringarna, som avses i punkt 2 i denna artikel, och på grundval av robusta klimatförändrings- och sårbarhetsanalyser, framstegsbedömningar och indikatorer samt med vägledning av bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens. Medlemsstaterna ska i sina nationella anpassningsstrategier ta hänsyn till den särskilda sårbarheten hos de relevanta sektorerna, bland annat jordbrukssektorn, samt hos vatten- och livsmedelssystem, liksom livsmedelstrygghet, och främja naturbaserade lösningar och ekosystembaserad anpassning. Medlemsstaterna ska regelbundet uppdatera strategierna och ta med den relaterade uppdaterade informationen i de rapporter som ska lämnas in enligt artikel 19.1 i förordning (EU) 2018/1999.
5. Senast den 30 juli 2022 ska kommissionen anta riktlinjer med gemensamma principer och rutiner för identifiering, klassificering och tillsynsmässig hantering av påtagliga fysiska klimatrisker vid planering, utveckling, genomförande och övervakning av projekt och program för projekt.

Artikel 6

Bedömning av unionens framsteg och åtgärder

1. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen, tillsammans med den bedömning som föreskrivs enligt artikel 29.5 i förordning (EU) 2018/1999, bedöma följande:
 - a) Alla medlemsstaters gemensamma framsteg mot att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i den här förordningen.

- b) Alla medlemsstaters gemensamma framsteg med anpassningen enligt artikel 5 i den här förordningen.

Kommissionen ska överlämna slutsatserna av den bedömningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med rapporten om tillståndet i energiunionen som utarbetats under respektive kalenderår i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999.

2. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen se över följande:

- a) Om unionens åtgärder är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1.
b) Om unionens åtgärder är förenliga med att säkerställa framsteg med anpassningen enligt artikel 5.

3. Om kommissionen, på grundval av de bedömningar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel, finner att unionsåtgärder inte är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 eller inte är förenliga med att säkerställa framsteg med anpassningen enligt artikel 5, eller att framstegen mot klimatneutralitetsmålet eller anpassningen enligt artikel 5 är otillräckliga, ska den vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen.

4. Kommissionen ska bedöma alla utkast till åtgärder eller lagstiftningsförslag, inklusive budgetförslag, innan de antas, för att fastställa om de är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 och med unionens klimatmål för 2030 och 2040, och ska ta med den bedömningen i alla eventuella konsekvensbedömningar som åtföljer dessa åtgärder eller förslag och göra resultatet av bedömningen allmänt tillgängligt vid tidpunkten för antagandet. Kommissionen ska också bedöma huruvida dessa utkast till åtgärder eller lagstiftningsförslag, inklusive budgetförslag, är förenliga med att säkerställa framsteg med anpassningen enligt artikel 5. När kommissionen lägger fram sina utkast till åtgärder och lagstiftningsförslag ska den sträva efter att anpassa dem till målen för denna förordning. I fall då de inte anpassas ska kommissionen ange skälen till detta som en del av den förenlighetsbedömning som avses i denna punkt.

Artikel 7

Bedömning av nationella åtgärder

1. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen bedöma följande:

- a) Om nationella åtgärder som – på grundval av de integrerade nationella energi- och klimatplaner, nationella långsiktiga strategier och tvååriga lägesrapporter som lämnats in i enlighet med förordning (EU) 2018/1999 – identifierats som relevanta för uppnåendet av det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i denna förordning är förenliga med det målet.
b) Om relevanta nationella åtgärder är förenliga med att säkerställa framsteg med anpassningen enligt artikel 5, med beaktande av de nationella anpassningsstrategier som avses i artikel 5.4.

Kommissionen ska överlämna slutsatserna av den bedömningen till Europaparlamentet och rådet tillsammans med den rapport om tillståndet i energiunionen som utarbetats under respektive kalenderår i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999.

2. Om kommissionen, efter att vederbörligen ha beaktat de gemensamma framsteg som bedömts i enlighet med artikel 6.1, finner att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 eller inte är förenliga med att säkerställa framsteg med anpassningen enligt artikel 5 får den utfärda rekommendationer till den medlemsstaten. Kommissionen ska göra sådana rekommendationer allmänt tillgängliga.

3. Om rekommendationer utfärdas i enlighet med punkt 2 ska följande principer gälla:

- a) Den berörda medlemsstaten ska, inom sex månader från det att den tagit emot rekommendationerna, underrätta kommissionen om hur den tänker ta vederbörlig hänsyn till rekommendationerna i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och unionen och mellan medlemsstaterna.

- b) När underrättelsen enligt led a i denna punkt har lämnats in ska den berörda medlemsstaten i sin efterföljande integrerade nationella energi- och klimatlägesrapport, som lämnas in i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 året efter det år då rekommendationerna utfärdades, redogöra för hur den har tagit vederbörlig hänsyn till rekommendationerna; om den berörda medlemsstaten beslutar att inte följa rekommendationerna eller en väsentlig del av dem ska den medlemsstaten lämna en motivering till kommissionen.
- c) Rekommendationerna ska utgöra ett komplement till de senaste landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Artikel 8

Gemensamma bestämmelser för kommissionens bedömning

1. Kommissionen ska grunda sin första och sin andra bedömning enligt artiklarna 6 och 7 på en vägledande linjär utvecklingsbana som visar vägen för minskningen av nettoutsläppen på unionsnivå och som kopplar samman unionens klimatmål för 2030 enligt artikel 4.1, unionens klimatmål för 2040, när detta antagits, och det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1.
2. Efter den första och den andra bedömningen enligt punkt 1 ska kommissionen grunda alla efterföljande bedömningar på en vägledande linjär utvecklingsbana som kopplar samman unionens klimatmål för 2040, när detta antagits, och det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1.
3. Utöver de nationella åtgärder som avses i artikel 7.1 a ska kommissionen grunda sina bedömningar enligt artiklarna 6 och 7 på minst följande:
 - a) Information som lämnats in och rapporterats enligt förordning (EU) 2018/1999.
 - b) Rapporter från EEA, det rådgivande organet och kommissionens gemensamma forskningscentrum.
 - c) Europeisk och global statistik och data, inbegripet statistik och data från det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus, uppgifter om rapporterade och förväntade förluster från skadliga klimatverknningar och uppskattade kostnader för uteblivna eller försenade åtgärder, om tillgängligt.
 - d) Bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, inbegripet de senaste rapporterna från IPCC, IPBES och andra internationella organ.
 - e) Kompletterande information om unionens eller medlemsstaternas miljömässigt hållbara investeringar, inbegripet investeringar som är förenliga med förordning (EU) 2020/852 när sådan information finns tillgänglig.
4. EEA ska bistå kommissionen i arbetet med de bedömningar som avses i artiklarna 6 och 7 i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

Artikel 9

Allmänhetens deltagande

1. Kommissionen ska samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter i arbetet för en rättvis och socialt jämlik omställning till ett klimatneutralt och klimatreliant samhälle. Kommissionen ska underlätta en inkluderande och tillgänglig process på alla nivåer, inbegripet nationellt, regionalt och lokalt och med arbetsmarknadens parter, den akademiska världen, näringslivet, medborgarna och det civila samhället, för utbyte av bästa praxis och för att identifiera åtgärder som bidrar till att målen i denna förordning uppnås. Kommissionen får använda sig av de offentliga samråd och de klimat- och energidialoger på flera nivåer som inrättats av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 10 och 11 i förordning (EU) 2018/1999.
2. Kommissionen ska använda alla lämpliga instrument, däribland den europeiska klimatpakten, för att involvera medborgarna, arbetsmarknadens parter och berörda aktörer och främja dialog och spridning av vetenskapligt baserad information om klimatförändringarna och de sociala och jämställdhetsrelaterade aspekterna av dessa.

*Artikel 10***Sektorsspecifika färdplaner**

Kommissionen ska samverka med ekonomiska sektorer i unionen som väljer att utarbeta vägledande frivilliga färdplaner för att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1. Kommissionen ska övervaka utvecklingen av sådana färdplaner. Dess samverkan ska inbegripa underlättande av dialog på unionsnivå och utbyte av bästa praxis bland relevanta berörda aktörer.

*Artikel 11***Översyn**

Inom sex månader från varje global översyn enligt artikel 14 i Parisavtalet ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, tillsammans med slutsatserna av de bedömningar som avses i artiklarna 6 och 7 i denna förordning, med beaktande av

- a) bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, inbegripet de senaste rapporterna från IPCC och det rådgivande organet,
- b) internationell utveckling och internationella insatser som gjorts för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål.

Kommissionens rapport får vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

*Artikel 12***Ändringar av förordning (EG) nr 401/2009**

Förordning (EG) nr 401/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

1. Ett europeiskt vetenskapligt rådgivande organ för klimatförändringar (*det rådgivande organet*) inrättas härmed.
2. Det rådgivande organet ska bestå av 15 erfarna vetenskapliga experter från ett brett spektrum av relevanta discipliner. Det rådgivande organets ledamöter ska uppfylla kriterierna i punkt 3. Högst två ledamöter i det rådgivande organet får vara medborgare i samma medlemsstat. Det rådgivande organets ledamöters oberoende ska inte kunna ifrågasättas.
3. Styrelsen ska utse det rådgivande organets ledamöter för en period på fyra år, som kan förlängas en gång, genom ett öppet, rättvist och transparent urvalsförfarande. När styrelsen väljer ut det rådgivande organets ledamöter ska den sträva efter att säkerställa en varierad vetenskaplig och sektorsspecifik sakkunskap samt en jämn könsfördelning och geografisk balans. Urvalet ska grunda sig på följande kriterier:
 - a) Vetenskaplig spetskompetens.
 - b) Erfarenhet av att utföra vetenskapliga bedömningar och tillhandahålla vetenskaplig rådgivning inom kompetensområdena.
 - c) Bred sakkunskap inom klimat- och miljövetenskap eller andra vetenskapliga områden av relevans för uppnåendet av unionens klimatmål.
 - d) Yrkserfarenhet från en tvärvetenskaplig miljö i ett internationellt sammanhang.
4. Ledamöterna i det rådgivande organet ska utses på personliga mandat och ska göra sina ställningstaganden helt oberoende av medlemsstaterna och unionsinstitutionerna. Det rådgivande organet ska välja sin ordförande bland sina ledamöter för en period på fyra år och fastställa sin egen arbetsordning.

5. Det rådgivande organet ska komplettera byråns arbete och samtidigt vara oberoende i fullgörandet av sina uppgifter. Det rådgivande organet ska fastställa sitt årliga arbetsprogram oberoende och i samråd med styrelsen. Det rådgivande organets ordförande ska informera styrelsen och den verkställande direktören om det programmet och om dess genomförande.”

2. I artikel 11 ska följande punkt läggas till:

”5. Byråns budget ska även inbegripa utgifter för det rådgivande organet.”

Artikel 13

Ändringar av förordning (EU) 2018/1999

Förordning (EU) 2018/1999 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 ska led a ersättas med följande:

”a) genomföra strategier och åtgärder som är utformade för att uppnå målsättningarna och målen för energiunionen samt unionens långsiktiga åtaganden i fråga om växthusgasutsläpp, i enlighet med Parisavtalet, särskilt unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (*), och, vad gäller den första tioårsperioden 2021–2030, särskilt unionens energi- och klimatmål för 2030.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).”

2. I artikel 2 ska led 7 ersättas med följande:

”7. *prognoser*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sankor eller utvecklingen av energisystemet inklusive åtminstone kvantitativa uppskattningar för de sex kommande åren som slutar med 0 eller 5, omedelbart efter rapporteringsåret.”

3. I artikel 3.2 ska led f ersättas med följande:

”f) En bedömning av konsekvenserna av de planerade styrmedlen och åtgärderna för att nå de mål som avses i led b i denna punkt, inbegripet deras förenlighet med unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119, de långsiktiga målen för minskning av växthusgasutsläppen inom ramen för Parisavtalet och de långsiktiga strategier som avses i artikel 15 i den här förordningen.”

4. I artikel 8.2 ska följande led läggas till:

”e) Hur befintliga och planerade styrmedel och åtgärder bidrar till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119.”

5. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Klimat- och energidialog på flera nivåer

Varje medlemsstat ska, i enlighet med nationella bestämmelser, inrätta en klimat- och energidialog på flera nivåer, där lokala myndigheter, civilsamhällsorganisationer, näringslivet, investerare, andra relevanta berörda aktörer och allmänheten har möjlighet att aktivt engagera sig och diskutera uppnåendet av unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119 och de olika scenarier som planeras på energi- och klimatpolitikens område, även på lång sikt, och bedöma de framsteg som gjorts, om det inte i medlemsstaten redan finns en struktur som tjänar samma ändamål. Integrerade nationella energi- och klimatplaner får diskuteras inom ramen för denna dialog.”

6. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska senast den 1 januari 2020, därefter senast den 1 januari 2029 och därefter vart tionde år, sammanställa och till kommissionen rapportera sin långsiktiga strategi med ett perspektiv på 30 år och i överensstämmelse med unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119. Medlemsstaterna bör vid behov uppdatera dessa strategier vart femte år."

b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) uppnå långsiktiga minskningar av utsläppen av växthusgaser och förbättringar av upptag i sänkor inom alla sektorer i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119 i samband med nödvändiga minskningar av växthusgasutsläpp och förbättringar av upptag i sänkor enligt den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), för att på ett kostnadseffektivt sätt minska unionens växthusgasutsläpp och förbättra upptagen i sänkor, såsom ett led i strävan att uppnå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål för att uppnå balans mellan antropogena utsläpp från källor och upptag av växthusgaser i sänkor inom unionen och, enligt vad som är lämpligt, uppnå negativa utsläpp därefter."

7. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) Information om de framsteg som gjorts för att uppnå de målsättningar, inklusive framstegen med unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119, mål och bidrag som anges i den integrerade nationella energi- och klimatplanen och för att finansiera och genomföra de styrmedel och åtgärder som krävs för att uppnå dem, inbegripet en översikt över faktiska investeringar jämfört med ursprungliga investeringsantaganden."

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska, biträdd av den energiunionskommitté som avses i artikel 44.1 b, anta genomförandeakter för att fastställa struktur, format, tekniska detaljer och förfarande för den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, inklusive en metod för rapportering om utfasning av energisubventioner, särskilt för fossila bränslen, enligt artikel 25 d."

8. I artikel 29.1 ska led b ersättas med följande:

"b) De framsteg som varje medlemsstat har gjort när det gäller att uppfylla sina målsättningar, inklusive framstegen med unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119, mål och bidrag samt genomföra de styrmedel och åtgärder som anges i dess integrerade nationella energi- och klimatplan."

9. Artikel 45 ska ersättas med följande:

"Artikel 45

Översyn

Kommissionen ska, inom sex månader efter varje global översyn som överenskommits enligt artikel 14 i Parisavtalet, rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, dess bidrag till styrningen av energiunionen, dess bidrag till de långsiktiga målen i Parisavtalet, framstegen när det gäller uppnåendet av klimat- och energimålen för 2030, unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119, ytterligare mål för energiunionen, samt förenligheten av planerings-, rapporterings- och övervakningsbestämmelserna i denna förordning med annan unionsrätt eller beslut med avseende på UNFCCC och Parisavtalet. Kommissionens rapporter får vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag."

10. Del 1 i bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) I avsnitt A punkt 3.1.1 ska led i ersättas med följande:

”i) Styrmedel och åtgärder för att uppnå det mål som fastställts enligt förordning (EU) 2018/842 och som avses i punkt 2.1.1 i detta avsnitt och styrmedel och åtgärder för att följa förordning (EU) 2018/841, som omfattar alla viktiga utsläppssektorer och sektorer för att öka upptagen, med sikte på unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119.”

b) I avsnitt B ska följande punkt läggas till:

”5.5 Planerade styrmedels och åtgärders bidrag till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119*.”

11. I led c i bilaga VI ska led viii ersättas med följande:

”viii) En bedömning av i vilken utsträckning styrmedlet eller åtgärden bidrar till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119 och den långsiktiga strategi som avses i artikel 15 i den här förordningen.”

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
J.P. MATOS FERNANDES
Ordförande
